

Winter, of de dood van Karel de Goede

Hedwig Speliers

*Vraye historie ende al waer
Maghic u tellen. Hoerter naer!*

Het winterde op de wallen met bomen
die dood over de reien bogen. Zwanen
bazig en bezig beroerden het water.
Stilte spreidde alom lakens op de stad.

Toen stond gotisch een schreeuw op
in Sint Donaas, in de spitsboog ervan,
een schreeuw zo hel alsof hij kwam
uit de pels van een geschoten haas.

De schreeuw liep rond in de apsis
van de kathedraal, vloed van bloed
blonk het basalt van de plavuizen,
bladgoud smolt van nobele schouders.

Winter werd ijshard, op de wallen
vergaten de bomen voorover te buigen.
Zwanen stonden rilstil op het water,
ze bevroren alom in hun wattige wit.

Zeg niet dat ze wreed zijn in Brugge:
men gooide de Erembalden van de burcht,
men gooide ze alle zevenentwintig en hoor
hoe bij het vallen de knekels knallen.